کودکان آسیب‌پذیرترین کاربران فضای مجازی

گروه اجتماعی

ما تسخیرشدگان تکنولوژی هستیم؛ در هر سن و سالی که باشیم. اگر تلفن همراهمان را جا بگذاریم یا نشانه‌های شارژ باتری‌اش رو به سرخی بگذارد، مضطرب می‌شویم. اینترنت اگر کُند شود حالمان روبه‌وخامت می‌رود و اگر صفحه دلخواهمان دروب برای باز شدن دست‌دست کند فریادمان به آسمان می‌رسد. همه ما به این دنیای جذابِ پرخطر وابسته‌ایم، چه برای اطلاع‌یابی و اطلاع‌رسانی و تحقیق و پژوهش، چه برای ارتباط با دوستان و وقت‌گذرانی و سرگرمی. آن‌ها که آگاه‌ترند و برای حضور در این مجازستان آموزش دیده‌اند، ازمزایای آن بهره‌می‌برند و آسیب‌هایش درامان می‌مانند. اما آن‌ها که بی‌حفاظ و سپرِ وارد دنیای مجازی می‌شوند یک باره خود را در سرزمین عجایب، سفیروسرگردان می‌بینند. حال تصور کنید این مسافران راه‌گم کرده، کودکان و نوجوانانی باشند که از حداقل توانایی برای مدیریت مسائل و مشکلات برخوردارند، سطح آسیب‌پذیری شان در برابر فشار همسالان بالاست و هنوز با نحوه استفاده ازتکنولوژی به‌خوبی آشنانشده‌اند. نتیجه این حضور بی‌محابای بدون حفاظ در مجازستان را به‌آسانی می‌توان حدس زد.

بسیاری از والدین اذعان دارند که فرزندانشان بیش‌ازحد به صفحه‌نمایش تبلت و موبایل چشم می‌دوزند و شبانه‌روز در اینستاگرام می‌چرخند اما حضورشان در شبکه‌های اجتماعی به اینستاگرام ختم نمی‌شود. ازاین شبکه به آن شبکه می‌روند، از این وب‌سایت به وب‌سایت دیگر. روزهایی که لایک می‌گیرند و جلب‌توجه می‌کنند شاد و سرحال‌اند، روزهایی که پست‌هایشان با اقبال روبه‌رو نمی‌شود افسرده و بی‌حوصله‌اند و با زمین و زمان دعوا دارند. کسی رمزگوشی موبایلشان رانمی‌داند. به‌صراحت به والدینشان می‌گویند این حریم خصوصی من است و اجازه ندارید به آن وارد شوید. کنترل زمان وب‌گردی و پرسه زدن در شبکه‌های اجتماعی هم از دست خانواده‌ها خارج‌شده است. همه انگشت اتهام را به سمت فضای مجازی نشانه می‌گیرند و معتقدند این هیولای وقت‌خوارِبی‌مصرف، ذهن و فکربچه‌ها راتسخیرکرده‌است. کسی اما به خاطرنمی‌آورد مقصر اصلی والدینی هستند که درسنین سه یاچهارسالگی برایش تلفن همراه وتبلت خریدند؛ بی‌آنکه راه‌ورسم استفاده ازاین ابزارها رابه‌اوبیاموزند. گاهی نیزوالدین برای اینکه کودک را ازسرخود باز کنند، موبایل رابدون هیچ نظارتی در اختیارش قرار می‌دهند تا به خیال خودشان سرگرم شود.

رعنا محبی، مددکار کودکان نسبت به استفاده بی‌قاعده از موبایل یا تبلت هشدار داده و می‌گوید: «بارها مشاهده‌شده است که پدر یا مادر به دلیل تنبلی، موبایل خود را در اختیار کودک قرار داده‌اند تا او ساعت‌ها سرگرم باشد و والدین هم به کارهای خود برسند. درحالی که کودک با فشار دادن یک لینک می‌تواند صحنه‌هایی را ببیند که برای سنش خطرناک است. عوارض تماشای صحنه‌های خشن یا پورنوگرافی گاهی تا سال‌ها کودک را اذیت خواهد کرد. ضمن این که ازاصلی‌ترین عوارض استفاده‌بدون نظارت کودکان از موبایل و شبکه‌های اجتماعی، افزایش استرس، اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی، گوشه‌گیری، ازبین‌رفتن خلاقیت‌وآسیب‌دیدن ستون فقرات آن هاست. البته تماشای یک ویدئوی آنلاین زیرنظروالدین یاجست‌وجوی آنلاین چیزهاوصحبت درباره‌آن باخواندن یک کتاب درجمع خانواده‌تفاوتی ندارد. اما مشکل آنجاست که والدین امروزاغلب به کودکان توجه زیادی ندارند چون خود آن‌ها همیشه درگیرتلفن‌های هوشمند هستند.»

این مددکارکودکان عنوان می‌کند: «والدین نبایدسعی کنندکودک رابا اینترنت‌آرام ومشغول نگه‌دارند. اینکه والدین‌برای‌خلاص‌شدن‌ازشیطنت‌های‌کودک موبایل رادراختیارش‌قرارمی‌دهندتاخودشان‌به‌کارهایشان برسند، دست‌کم‌دواشکال‌عمده‌دارد؛اول اینکه‌کودک وقتی در شبکه‌های اجتماعی مشغول باشد، علاقه چندانی به فعالیت‌های دیگرنخواهد داشت و تمام حواسش درهمین فضا متمرکزاست. به‌این‌ترتیب، اینترنت جای فعالیت‌های فکری وبدنی دیگر، مانند کتاب خواندن یا جست‌وخیزکردن را که لازمه دوران کودکی است، می‌گیرد. دیگر اینکه وقتی والدین مشغول کاربد برکودک درشبکه‌های اجتماعی حضور دارد، نمی‌توان برفعالیت‌هایش نظارت کرد وممکن است به‌خطربیفتدیاچیزهایی ببیند که‌مناسب سن وسالش نیست. همان‌گونه که‌فیلم هاوکتاب‌ها، باید رده‌بندی‌سنی‌داشته‌باشند، اپلیکیشن‌های‌موبایل، شبکه‌های اجتماعی و وب‌سایت‌های اینترنتی هم ازاین قاعده مستثنی نیستند. الزاما هرفیلم یاکتابی برای همه گروه‌های سنی مناسب نیست، به همین ترتیب، اپلیکیشن یاوب‌سایتی که بزرگ‌ترها استفاده می‌کنند، ممکن است برای کودکان و نوجوانان امن و مناسب نباشد. بسیاری از شبکه‌های اجتماعی، ۱۳سالگی را حداقل سن عضویت تعیین کرده‌اند، کودکان زیر این سن اجازه ندارند در این شبکه‌ها حساب بازکنند واگرمی‌خواهند ازاین اپلیکیشن‌ها استفاده کنند، باید زیرنظرمستقیم یکی ازوالدین یا خواهروبرادرهای بزرگ‌تر باشند.»

نمی‌توانیم کودکانمان راازتکنولوژی محروم کنیم

محبی به آموزش کودکان هم اشاره کرده و می‌گوید: «کودکان باید محدوده سنی خودرابشناسندوازورود به سایت‌ها واستفاده ازاپلیکیشن‌هایی که مناسب سن و سالشان نیست، خودداری کنند. طبیعتا در زمانه‌فعلی نمی‌توان کودکان رابه‌طورکلی ازدسترسی به موبایل و تماشای فضای مجازی دورنگه داشت اما می‌توان شرایطی فراهم کرد که این محیط برای آن‌هامفید، آموزنده ودرعین‌حال امن باشد. به‌بیان ساده‌تر، به‌جای اینکه موبایل راازکودک بگیریم یا رمز تلفن همراه راازاومخفی کنیم، به‌او یادبدهیم چگونه از این فضا به‌درستی استفاده کند. باید محدودیت زمانی هم تعیین کرد؛ مثلا کودک باید اجازه داشته باشدبعدازآمدن ازمدرسه وپیش ازآماده شدن برای خواب، ۱۵ دقیقه یا نیم ساعت از اینترنت استفاده کند. ممکن است والدین اجازه دهند این زمان، در روزهای تعطیل کمی بیشتر باشد. یک مقاله در آکادمی اطفال آمریکاتوصیه کرده که کودکان حدود پنج تا۶ سال به‌اندازه‌یک ساعت درروزو کودکان ۶ تا ۱۸ سال بسته به نوع استفاده به‌صورت متغیرمجاز به استفاده ازاینترنت‌اند. نمی‌توانیم کودکانمان راازتکنولوژی محروم کنیم، اگرکودکان بدانند هروقت از والدین موبایل می‌خواهندبآن هامخالفت می‌شود، ممکن‌است به‌صورت‌پنهانی واردابن فضاشوند؛پس بهتراست به‌جای حذف اینترنت و موبایل از زندگی کودک، استفاده‌درست‌رابه‌اوآموخت‌وفعالیت‌هایش را در فضای مجازی مدیریت کرد. درحالی که این روزهانگاه‌های سلبی تلاش می‌کنند تمام پیامدهای ناخوشایند حضوردرشبکه‌های اجتماعی‌ووب‌گردی رابه‌ماهیت‌تکنولوژی‌نسبت‌دهند، نگاه کارشناسانه قدرتمندی‌وجوددارد که برماهیت دوگانه تکنولوژی تأکید می‌گذارد و ضرورت آگاهی و هوشیاری نسبت به‌کاربردآن رایادآورمی‌شود. ازاین منظر، «شناخت» اولین گام مواجهه با پدیده‌هایی است که از ترس آسیب‌هایشان عجولانه تلاش می‌کنیم حذفشان کنیم. شناختی که به‌درستی در والدین، متولیان آموزش وسیاست‌گذاران وجودندارد. دنیا اما دراین عرصه کوشش بسیار کرده تا فضای مجازی را برای تمام گروه‌های سنی و به‌ویژه کودکان ونوجوانان، به سرزمین امنی برای آگاهی واطلاع‌یابی وتوسعه روابط اجتماعی و پرکردن اوقات فراغت با محتوای سالم و مناسب، تبدیل کند.»

خانواده نباید بدون کنترل، کودک را در فضای مجازی رها کند

«۸۰۰ میلیون کودک و نوجوان در سراسر جهان، از شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند.» این آمار مربوط به سه سال قبل است که ازسوی سازمان ملل ارائه شده وطبق همین آمار، روزانه ۱۷۵ هزار کودک در جهان، برای اولین بارواردفضای «آنلاین» می‌شوند اما در اغلب کشورها، راهکارهایی مانند ارائه سیم کارت کودک و نوجوان، اینترنت پاک، ابزارهای کنترلی والدین و نظام رده‌بندی سنی محتوا اجرایی شده، مواردی که در ایران به دلیل غلبه اهداف اقتصادی از سوی اپراتورها و پلتفرم‌ها مورد غفلت واقع شده است. آن طور که کاوه منگلی، پژوهشگر و محقق حوزه ارتباطات و رسانه به ایسنا می‌گوید: «یکسری قوانین بازدارنده و محدودکننده در اکثر کشورها اجرا می‌شود که این قوانین تخصصی در حوزه‌های بازی و شبکه‌های اجتماعی وضع شده است، اما خانواده به‌عنوان مهم‌ترین نهادجامعه‌مسئولیت‌بیشتری برای حفاظت‌ازاعضای خوددارارتباط بافضای مجازی دارد و والدین به صرف اینکه قوانینی وجوددارد نباید بدون کنترل کودکان را در این فضا رها کنند. در کشورهای پیشرفته پدرومادر مکلف‌اند بانرم‌افزارهای داخلی از کودکان خودمراقبت کرده وبه میزان ونحوه دسترسی آنان نظارت داشته باشند و شاهد تعاملات، موارد جست‌وجو شده، تراکنش‌های انجام‌شده، آگاهی ازمضمون گفت‌وگوها و دانلودها باشند.»

این پژوهشگر به‌والدین توصیه می‌کند که «آگاهی‌های خودرابا آگاهی‌های فرزندانشان هم‌ترازکرده وچارچوبی برای استفاده فرزندانشان ازوسایل هوشمند تعیین کنند، این قوانین می‌توانددرمورد زمان یامقدار استفاده نیزوضع‌شود، اما نبایدسخت‌گیرانه وسهل‌گیرانه‌عمل کرد تا کودکان بتوانند به آن متعهد بمانند.»

برای میزان حضور در شبکه‌های اجتماعی، تفاهم‌نامه خانوادگی تنظیم کنید

رسول شهابی، ازروانشناسان حوزه کودک و نوجوان نیزدراین باره‌توضیحاتی ارائه می‌دهد. اومی‌گوید: «در مورد ساعات استفاده ازاینترنت وحضوردرشبکه‌های اجتماعی تفاهم‌نامه تنظیم کنید. چه‌درمدرسه وچه در خانه، باید بر میزان فعالیت آنلاین بچه‌ها نظارت کرد. گفت‌وگو در این زمینه بهترین نتیجه را خواهد داشت. حتی بهترین نرم‌افزارهای نظارتی نمی‌تواند جای گفت‌وگوبا کودکان ونوجوانان رابگیرد. بنابراین بهتراست درکنارآنان بنشینید وبرای میزان حضوردر فضای مجازی یک‌تفاهم‌نامه خانوادگی بنویسید. بردن موبایل یا تبلت به تختخواب حتما باید قدغن شود. از سوی دیگر والدین و مراقبان کودک علاوه بر اینکه باعملکرد خود درمواجهه بافناوری وفضای مجازی برای کودکان الگوسازی می‌کنند، باید در مورد نوع فناوری های مورداستفاده، نوع فعالیت‌های برخط، برنامه‌های قابل قبول و میزان استفاده از ابزارهای دیجیتال نیزتصمیم بگیرند. برای استفاده مسئولانه کودک ازفناوری وفضای مجازی وضع قوانین شفاف و قابل اجرا ازجانب بزرگسالان ضروری به نظرمی‌رسد. بهتر است کودکان در تعیین این قوانین مشارکت فعال داشته باشند. اگرکودکان ونوجوانان قوانین را خشک وتحمیلی بدانند یا صرفا از جانب بزرگسالان درخواست‌های آمرانه دریافت کنند احتمالا به این قوانین و درخواست‌ها متعهد نخواهند بود. اما اگر این قوانین طی گفت‌وگوهایی سالم و همدلانه و با درنظرگرفتن نیازهای عاطفی و روانی کودک وضع شوند، کودک در مورد آن‌ها تأمل می‌کند و احساس تعهد بیشتری خواهد داشت. ممکن است بخواهید روزهای خاصی مثلا روزهای مدرسه را به‌عنوان روزهای بدون صفحه‌نمایش تعیین کنید یا ممکن است تصمیم بگیرید که یک روز را به‌عنوان روز بدون فناوری داشته باشید که درآن همه وسایل دیجیتال خاموش بمانند. تعیین این قوانین نسبت به شرایط و نیازها در هرمحیط متفاوت است.»

شبکه‌های اجتماعی دوستدار کودکان نیستند

او در ادامه آسیب‌های فضای مجازی را یک به‌یک برشمرده وتشریح می‌کند: «وقتی فردزمان بیشتری برای چرخیدن در فضای مجازی صرف می‌کند، به‌ناچار از زمان دیگر فعالیت‌های خود می‌کاهد و به‌این‌ترتیب فضای مجازی به سیاهچاله‌ای تبدیل می‌شود که وقت وانرژی لازم برای فعالیت‌های مفید کودک ونوجوان رامی‌بلعد. ازطرفی باید موضوع اعتیاد به فضای مجازی را هم در نظرگرفت. اعتیاد به این فضا خطرکمتری نسبت به دیگرانواع اعتیاد ندارد. نتایج یکی از مطالعات دانشگاه استنفورد نشان می‌دهد، کودکان و نوجوانانی که به فضای مجازی وابسته شده‌اند، دورماندن ازاین فضا به مدت چند روز برای آنان بسیار دشوار است و اغلب برای گریز از واقعیت‌های روزمره به این محیط پناه می‌آورند و بر اثر آن نه‌تنها شرایط زندگی، که سلامتی‌شان نیز به خطرمی‌افتد. مطالعات رابطه مستقیمی بین میزان استفاده ازاینترنت وافسردگی دراین گروه سنی نشان داده است. همچنین فضای مجازی می‌تواند حواس بچه‌ها را از مسائلی مانند مطالعه، انجام تکالیف یا ورزش به مسائل بی‌ارزش یاغیرمفیدپرت کند. این در حالی است که لازم است اطمینان حاصل کنیم بچه‌ها سبک زندگی سالمی دارند و در فعالیت‌های واقعی و اجتماعی-خارج ازفضای آنلاین مشارکت می‌کنند. این موضوع راهم باید درنظرگرفت که سنین کودکی و نوجوانی سال‌های شکل‌گیری شخصیت و توسعه نظام‌اخلاقی فرداست. قرارگرفتن درمعرض اطلاعات نامناسب می‌تواند به توسعه ذهنی و شخصیتی نامطلوب درآنان منجرشود.»

این روانشناس خاطرنشان می‌کند: «اگرچه بیشتر اپلیکیشن‌ها و شبکه‌های مجازی برای باز کردن حساب کاربری محدودیت‌های سنی دارند یا اینکه وب سایت‌های دانلود مانند گوگل پلی یا اپل استور درباره دانلود آن‌ها توصیه سنی دارند. اما محدودیت سنی به‌این معناست که‌فردی که‌کمترازسن اعلام‌شده دارد نباید در این سایت‌ها عضو و از اپلیکیشن‌ها استفاده کند. در اغلب موارد این محدودیت‌های سنی شیوه‌ای است که اپلیکیشن‌ها می‌خواهند از شکایت‌های احتمالی که در مورد انتشار محتوای خصوصی کاربران زیرسن قانونی می‌تواند مطرح‌شود جلوگیری کنند. محدودیت سنی دراینجا بیشترحکم توصیه دارد زیرا درواقعیت افراد زیرسن مجاز در این شبکه‌های اجتماعی حضور دارند. لذا این شبکه‌ها اساسا دوستدار کودک نیستند، برای بزرگسالان طراحی‌شده‌اند وملاحظات ویژه‌ای برای کودکان در آن‌ها در نظرگرفته نشده است.»

سن شروع استفاده از تلفن همراه نباید قبل از ۶ سالگی باشد

تحقیقات متعدد نشان داده تلفن همراه هوشمند می‌تواند تأثیرات منفی بر سلامت روانی کودکان داشته باشد و هرچه کودکان از سنین کمتر به تلفن همراه هوشمند دسترسی داشته‌اند از سلامت‌روان پایین‌تری برخوردارند. نتایج تحقیقات روی ۲۷ هزار و ۹۶۹ جوان ۱۸ تا ۲۴ ساله در ۴۱ کشور جهان نشان می‌دهد که ۷۴ درصد دخترانی که از سن ۶ سالگی به تلفن هوشمند دسترسی داشته‌اند استرس و چالش بیشتری در تحصیل داشته‌اند، حال آنکه این عدد برای کسانی که اولین تلفن هوشمند خود را در سن ۱۵ سالگی در اختیار گرفته‌اند ۵۲ درصد بوده است. همین تحقیق روی پسرها نشان می‌دهد که ۴۲ درصد پسرانی که از ۶ سالگی و ۳۶ درصد پسرانی که از ۱۸ سالگی به تلفن همراه دسترسی پیدا کرده‌اند، استرس بیشتری داشته‌اند.

سمیرا حقوقی، روان‌درمانگر ضمن اشاره به موارد پیش‌گفته، تأکید می‌کند که باید با مسئله دسترسی کودکان به تلفن همراه برخورد واقع‌بینانه داشت. او دراین‌باره توضیح می‌دهد: «کودکان، گوشی‌های موبایل را به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی آدمی مشاهده می‌کنند. هرچقدر استفاده خانواده و بزرگ‌ترها ازاینترنت و گوشی موبایل، بیشتردرمعرض دیدکودکان باشد، احتمال جلب‌توجه‌وابستگی کودک ونوجوان به اینترنت‌وموبایل بالاترمی‌رود. لذا مهم‌تر ازتوجه به‌سن مناسب دسترسی به کودک، خانواده‌ها باید بدانند نوجوانانی که عزت‌نفس بالاتری دارند و درعین حال فرصت‌های ابرازوجود درزندگی واقعی را دارند، نسبت به نوجوانانی که عزت‌نفس پایین‌تری دارندونوجوانانی که‌فرصت‌های کافی برای تعاملات واقعی ومتهورانه‌راندارند، کمترفضای اینترنت وروابط مجازی رابه‌ارتباطات واقعی ترجیح می‌دهند. موضوع مهم دیگر، میزان آگاهی خانواده است. اینکه والدین تاچه‌میزانی ازاهمیت امنیت آنلاین، تأثیرات مانداگر فضای دیجیتال وخطرات احتمالی اطلاعات دقیقی دارند. چه میزانی ازدانش و آگاهی در مورد فضاها و پلتفرم‌های مختلف دارند و چگونه با فرزندان خود تعامل می‌کنند؟ اگر خانواده‌ای گوشی خود را روی یوتیوب می‌گذارند تا فرزند خردسالشان غذا بخورد، و این روندتانوجوانی برای هررفتاردیگری ادامه‌پیدا کند، انتظارمدیریت‌زمان استفاده ازتلفن همراه یااینترنت درنوجوانی به نظرغیرمنطقی می‌رسد.»

لزوم ارتقاء دانش نسبت به فضای مجازی و کسب سواد دیجیتال

این روان درمانگر معتقد است: ترس بیش ازاندازه و تهدیدهای دروغین هم می‌توانند تأثیربالعکس داشته باشند. مثلا برخی خانواده‌ها به محض اینکه متوجه باز شدن اکانت تیک‌تاک فرزندشان می‌شوند، او را به خطرات تجاوز و سوءاستفاده عکس‌ها در فضای مجازی وغیره نهیب می‌دهند، به عبارتی به فرزندان خود اعلام می‌کنند که مانگران هستیم اما اطلاعات کافی هم نداریم. بدین ترتیب فرزند، به نگرانی والدین اعتبار مؤثرنخواهد داد و آن‌ها را بیش ازحد نگران تصور خواهد کرد. به‌نظرمی‌رسد، ایجاد تعادل وپرداختن به فعالیت‌های مؤثراینترنتی براساس سن وافزایش آگاهی وارتقاء دانش نسبت به‌فضاهای مجازی وکسب سواد دیجیتال، درسلامت فرزندان اهمیت دارند.»

سمیرا حقوقی براین باوراست که سن شروع استفاده از تلفن همراه نبایستی قبل از ۶ سالگی باشد. اومی‌گوید: «از ۶ تا ۸ سالگی هم دسترسی بدون محدودیت به رسانه‌ها و داده‌های اینترنتی، انتخاب مناسبی برای کودکان نیست. به خصوص که کودک هنوز قوای شناختی برای تشخیص خطر را به صورت بالغانه ندارد. لذا انتخاب‌های نامؤثر از مشاهده یک تصویر ترومابرانگیز تا برقراری ارتباط آسیب‌رسان می‌تواند، پیامدهای این بی‌توجهی باشد.»

این روان درمانگر با اشاره به نتایج تحقیقات علمی می‌گوید: «استفاده وجذابیت گوشی موبایل واینترنت و فضاهای مجازی و رسانه‌های اجتماعی به طرز چشمگیری در ۱۳ سالگی، افزایش می‌یابد. به‌خصوص که‌نوجوان دراین سن احتمالا در رسانه‌های اجتماعی مثل تیک‌تاک و اینستاگرام هم‌می‌توانند تعاملاتی ایجاد کند. درسنین ۸ تا ۱۲ سالگی، اینترنت برای مشاهده ویدئوها و انیمیشن‌های آموزشی، تماشای کارتون و یا تماس با خانواده به صورت ویدئویی با بازه کمتر از دوساعت به‌طورکلی می‌تواند یک رویه مورد استفاده باشد. در این سنین خانواده بایستی فرصت‌ها و فعالیت‌های فیزیکی و جهان واقعی مناسب کودک را شناسایی کنند و کودک را در معرض فرصت‌هایی برای ابراز وجود خود تا جای ممکن قرار دهند.»

این روان درمانگر سنین ۱۳ تا ۱۸ سالگی را چالش برانگیزترین زمان ممکن در این رابطه دانسته و تصریح می‌کند: «فارغ از خطرآمیز بودن یا امن بودن افراد، استفاده بیش از ۲ یا ۳ ساعت از اینترنت منجر به اضطراب و تأثیرگذاری بر فرآیندهای شناختی نوجوان خواهد شد. در این سن افراد اطلاعات خود را از اینترنت به دست می‌آورند. گاهی اطلاعات، برای سن آن‌ها غیرضروری است و گاهی اطلاعات معتبرنیستند. لذا آگاهی و اطلاعات خانواده برای تشخیص و آموزش نحوه تشخیص اطلاعات معتبر از غیر معتبر نقش ویژه‌ای دارد. به عبارتی در سنین کودکی محدودیت و کنترل مستقیم و در سنین بالاتر آگاهی، آموزش، همراهی، وتشویق به برقراری تعادل وحمایت از آنان دربرابرآسیب‌های احتمالی اهمیت دارد. فرزندان ما بایستی فضای امنی را برای گفت‌وگودرمورد تنش‌های احتمالی حاصل از فضای اجتماعی، رسانه‌ها و غیره داشته باشند. والدین بایستی ابتدا آگاهی خود را با لا ببرند و گفت‌وگوهای منظم درمورد استفاده مسئولانه از اینترنت، رفتارمحترمانه درفضای مجازی، دست‌کاری هیجانی، رفتارهای تعاملی سالم و آسیب‌زا، فواید استفاده ازتکنولوژی ونحوه استفاده مفید ازاینترنت، حقوق کودک و حفظ حریم شخصی، جرئت‌مندی و تأثیر فشارهای اجتماعی بر روان انسان و امنیت همیشگی خانواده برای حمایت از فرزندان می‌تواند راهگشا باشد. همچنین، والدین بایستی نسبت به تغییرات خلقی، رفتاری، عملکردی ورفتاری فرزندان خود حساس باشند و در صورت مشاهده تغییرات چشم‌گیر و غیرمتناسب با شرایط، یا بروز الگوهای رفتاری وهیجانی نامؤثر، ازکمک حرفه‌ای برای کمک به فرزندان خود استفاده کنند.»

جوابیه

تأخیر در پرداخت مطالبات بر دسترسی بیماران به داروهای ضروری تأثیر می‌گذارد

درپاسخ به گزارش منتشرشده مورخ ۳۰ بهمن با عنوان «سایه سنگین بدهی سازمان‌های بیمه‌گر بر سر داروخانه‌ها ، داروسازان همچنان در انتظار» لازم است نکاتی از منظر سازمان غذا و دارو به اطلاع برسد:

ابتدا تأکید می‌شود که سازمان غذا و دارو همواره مدافع حقوق بیماران وفعالان حوزه دارو بوده و در راستای تأمین داروی مورد نیاز کشور از هیچ تلاشی فروگذار نکرده است. مشکلات موجود در پرداخت مطالبات داروخانه‌ها که به دلیل بدهی انباشته سازمان‌های بیمه‌گر ایجاد شده، به درستی مورد اشاره گزارش شما قرار گرفته است. همان طور که پیش‌ترنیز اعلام شده، ۱۷۰ هزار داروخانه به عنوان بخش خصوصی فعال، وظیفه تأمین دارو برای بیماران را برعهده دارند، اما با ادامه این روند، حتی باوجود الزامات قانونی، نمی‌توان از آن‌ها انتظار داشت که بدون دریافت مطالبات خود به ارائه خدمات ادامه دهند.

تأخیر در پرداخت این مطالبات مستقیما بر دسترسی بیماران به داروهای ضروری تأثیر می‌گذارد. از سوی دیگر، مشکل پرداخت مطالبات فراتر از وظایف یک دستگاه اجرایی است و نیازمند همکاری جدی میان نهادهای مختلف ازجمله وزارت اقتصاد، بانک مرکزی، سازمان برنامه وبودجه و دیگر نهادهای مرتبط است. سازمان غذا و دارو بارها بر لزوم ایفای تعهدات بیمه گرها تأکید کرده و تأخیر در اجرای تعهدات این سازمان‌ها علاوه بر ایجاد فشار مالی بر داروخانه‌ها، سلامت بیماران را نیز تحت‌الشعاع قرار داده است. امیدواریم با هم‌افزایی و همکاری بین دستگاهی، این چالش‌ها به سرعت برطرف شود و دسترسی مردم به داروهای ضروری دچار مشکل نشود.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابرآراء صادره هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقدسندرسمی مستقردرواحد ثبتی رفسنجان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظوراطلاع عموم در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را کتباً به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تسلیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت بنام متقاضی صادر خواهد شد.

۱- بتول عبداللهی نسب فرزند فتح اله در شندانگ خانه به مساحت ۱۳۱,۹۳ مترمربع پلاک ۴۲۰۰ فرعی مجزی شده از ۲۰۷۹ فرعی از ۱۸۱۸ اصلی واقع در اراضی کمال آباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس میدان شیخ محمد هاشمیان وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسین سعدی .

۲- مهدی زمانی قائمیه فرزند علی در شندانگ خانه به مساحت ۲۹۶,۶۴ مترمربع پلاک ۱۲۷۳ فرعی مجزی شده از ۷۶۲ فرعی از ۱۸۲۴ اصلی واقع در اراضی خلیل آباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس خلیل آباد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی احترسام زاده .

۳- حسین پورمحمدیان قاسم آبادی فرزند محمد در شندانگ باغ به مساحت ۱۶۹۲,۶۵ مترمربع پلاک ۲۴۵ فرعی مجزی شده از ۵۰ فرعی از ۱۸۹۱ اصلی واقع در اراضی کورگه رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس روستای کورگه وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسن رکن .

۴- شیرین علوی وزرین علوی فرزندان سید مهدی هرکدام در سه دانگ مشاع از شندانگ باغ به مساحت ۳۹۶۹,۱۵ مترمربع پلاک ۶۲ فرعی مجزی شده از ۱ فرعی از ۱۹۰۶ اصلی واقع در اراضی فتح آباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس فتح آباد معین وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی صدیقه علوی .

۵- شیرین علوی وزرین علوی فرزندان سید مهدی هرکدام در سه دانگ مشاع از شندانگ باغ به مساحت ۴۴۷۹,۴۶ مترمربع پلاک ۶۴ فرعی مجزی شده از فرعی از ۱۹۰۶ اصلی واقع در اراضی فتح آباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس فتح آباد معین وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی صدیقه علوی .

۶- محمد محمدی حرفاکی فرزند جواد در سه دانگ مشاع از شندانگ خانه به مساحت ۳۷۳,۹۸ مترمربع پلاک ۳۰۶۰ فرعی مجزی شده از ۱۲۳ فرعی از ۱۹۱۷ اصلی واقع در اراضی علی آباد خان رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس بلوار هجرت وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی سیداحمدخان رضوی .

۷- سیدعلی گرامی فرزند سیدمحمدعلی در شندانگ باغ به مساحت ۱۳۴۶۵,۷۰ مترمربع پلاک ۲۷۰۶ فرعی مجزی شده از ۳۸ فرعی از ۱۹۱۹ اصلی واقع در اراضی سعادت آباد رفسنجان بخش ۹ کرمان و حسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی سیدعلی اصغر گرامی .

۸- حسین قاسمی اشک سفلی فرزند محمد در شندانگ باغ به مساحت ۶۹۷,۵۹ مترمربع پلاک ۱۲۷۵ فرعی مجزی شده از ۱۱۰ فرعی از ۱۹۳۶ اصلی واقع در اراضی حیدرآباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس ماهونک وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی پروین صابری .

۹- حسین قاسمی اشک سفلی فرزند محمد در شندانگ باغ به مساحت ۲۳۱۹,۶۲ مترمربع پلاک ۱۲۸۵ فرعی مجزی شده از ۹۵ فرعی از ۱۹۳۶ اصلی واقع در اراضی حیدرآباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس ماهونک وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی پروین صابری .

۱۰- کبری محمدحسنی جوفرزند حسین در شندانگ باغ به مساحت ۱۴۸۰,۱۹ مترمربع پلاک ۱۲۸۶ فرعی مجزی شده از ۹۵ فرعی از ۱۹۳۶ اصلی واقع در اراضی حیدرآباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس ماهونک و حسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی پروین صابری .

۱۱- احمد قاسمی رشک سفلی فرزند محمد در شندانگ باغ به مساحت ۹۰۹,۳۹ مترمربع پلاک ۱۲۸۷ فرعی مجزی شده از ۹۵ فرعی از ۱۹۳۶ اصلی واقع در اراضی حیدرآباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس ماهونک وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی پروین صابری .

۱۲- مرتضی گلزاری فرد فرزند محمد در شندانگ باغ به مساحت ۲۵۸۷,۳۶ مترمربع پلاک ۵۹۱ فرعی مجزی شده از ۳۰۶ فرعی از ۱۹۳۷ اصلی واقع در اراضی کریم آباد سردار رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس مهدی آباد واحد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی بهزاد خیراندیش .

۱۳- محمد گلزاری فرد فرزند غلامرضا در شندانگ باغ به مساحت ۱۵۸۳,۱۱ مترمربع پلاک ۵۹۲ فرعی مجزی شده از ۱۶۷ فرعی از ۱۹۳۷ اصلی واقع در اراضی کریم آباد سردار رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس مهدی آباد واحد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسن خیراندیش .

۱۴- محمد گلزاری فرد فرزند غلامرضا در شندانگ باغ به مساحت ۴۵۶۵,۵۴ مترمربع پلاک ۵۹۳ فرعی مجزی شده از ۱۰۰ فرعی از ۱۹۳۷ اصلی واقع در اراضی کریم آباد سردار رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس مهدی آباد واحد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسن خیراندیش .

۱۵- محمد گلزاری فرد فرزند غلامرضا در شندانگ باغ به مساحت ۵۱۸۳,۵۴ مترمربع پلاک ۵۹۴ فرعی مجزی شده از ۱۶۷ فرعی از ۱۹۳۷ اصلی واقع در اراضی کریم آباد سردار رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس مهدی آباد واحد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسن خیراندیش .

۱۶- محمد گلزاری فرد فرزند غلامرضا در شندانگ باغ به مساحت ۲۲۰۶,۷۹ مترمربع پلاک ۵۹۵ فرعی مجزی شده از ۱۶۷ فرعی از ۱۹۳۷ اصلی واقع در اراضی کریم آباد سردار رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس مهدی آباد واحد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسن خیراندیش .

۱۷- محمد گلزاری فرد فرزند غلامرضا در شندانگ باغ به مساحت ۲۹۳۲,۵۲ مترمربع پلاک ۵۹۶ فرعی مجزی شده از ۳۰۶ فرعی از ۱۹۳۷ اصلی واقع در اراضی کریم آباد سردار رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس مهدی آباد واحد و حسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی حسن خیراندیش .

۱۸- شیرین علوی وزرین علوی فرزندان سید مهدی هرکدام در سه دانگ مشاع از شندانگ باغ به مساحت ۸۱۲۳,۴۷ مترمربع پلاک ۱۰۹۳ فرعی مجزی شده از ۷۱ فرعی از ۱۹۴۰ اصلی واقع در اراضی حمیدآباد رفسنجان بخش ۹ کرمان به آدرس حمیدآباد وحسب استشهادیه محلی از مالکیت مالک رسمی نصراله سلطانی .

۱۹- فاطمه محمودی عباس آبادی ف